REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU
STALNA SLUŽBA U SAMOBORU
Obrtnička 2

Poslovni broj: P-1088/2026-2

U I ME R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E NJ E

Općinski sud u Novom Zagrebu, Stalna služba u Samoboru, po sutkinji toga suda Ines Golešić-Plašić, kao sucu pojedincu, temeljem prijedloga višeg sudskog savjetnika - specijalista Josipa Brekala, u pravnoj stvari tužitelja Željke Kedmenec, OIB: 49355207779. Malogorička cesta 40A, Brezje, Sveta Nedjelja, koju zastupa punomoćnik Hrvoje Škalić, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., OIB: 23057039320, Jadranski trg 3a, Rijeka, kojeg zastupa punomoćnik Damir Metelko, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Metelko, Knežević & partneri d.o.o., radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 28. listopada 2026., u prisutnosti punomoćnika tužitelja, 3. studenog 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANK d. d., Jadranski Trg 3/a, Rijeka, OIB: 23057039320 isplatiti tužitelju Željki Kedmenec, Malogorička cesta 40A, Brezje, Sveta Nedelja, OIB: 49355207779 iznos koji se odnosi na preplatu zbog ništetnih promjena kamatnih stopa od 136,37 EUR (jednu stotinu trideset šest eura i trideset sedam centi), s pripadajućim zateznim kamatama tekućim na iznos:

3,03 EUR	od	10.04.2009.
3,03 EUR	od	08.05.2009.
3,02 EUR	od	08.06.2009.
3,01 EUR	od	08.07.2009.
2,99 EUR	od	07.08.2009.
3,02 EUR	od	08.09.2009.
3,00 EUR	od	07.10.2009.
3,00 EUR	od	06.11.2009.
3,02 EUR	od	04.12.2009.
3,07 EUR	od	08.01.2010.
0,14 EUR	od	01.03.2010.
0,16 EUR	od	01.04.2010.
0,15 EUR	od	01.05.2010.

0,16 EUR	od	01.06.2010.
0,16 EUR	od	01.07.2010.
0,16 EUR	od	03.08.2010.
0,17 EUR	od	01.09.2010.
0,16 EUR	od	01.09.2010.
0,16 EUR	od	01.11.2010.
0,17 EUR	od	01.12.2010.
0,18 EUR	od	01.01.2011.
0,18 EUR	od	01.02.2011.
3,59 EUR	od	10.03.2011.
3,52 EUR	od	12.04.2011.
3,66 EUR	od	16.05.2011.
3,81 EUR	od	15.06.2011.
4,00 EUR	od	14.07.2011.
3,04 EUR	od	01.08.2011.
1,04 EUR	od	01.08.2011.
3,90 EUR	od	15.09.2011.
3,78 EUR	od	17.10.2011.
2,63 EUR	od	18.11.2011.
1,16 EUR	od	01.12.2011.
3,80 EUR	od	12.12.2011.
3,88 EUR	od	10.01.2012.
3,92 EUR	od	10.02.2012.
3,90 EUR	od	13.04.2012.
2,06 EUR	od	13.04.2012.
1,84 EUR	od	07.05.2012.
3,94 EUR	od	29.05.2012.
3,94 EUR	od	19.06.2012.
3,90 EUR	od	15.07.2012.
2,71 EUR	od	16.08.2012.
1,16 EUR	od	21.09.2012.
2,20 EUR	od	21.09.2012.
1,66 EUR	od	15.10.2012.
3,06 EUR	od	15.10.2012.
0,83 EUR	od	20.11.2012.
3,92 EUR	od	20.11.2012.
3,91 EUR	od	28.12.2012.
3,92 EUR	od	10.01.2013.
3,91 EUR	od	27.02.2013.
3,90 EUR	od	28.03.2013.
7,74 EUR	od	28.03.2013.

do isplate po stopi koja se određuje do 30. lipnja 2013. po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. srpnja 2013. do 31. srpnja 2015. prema čl.12a. st.2. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi po referentnoj stopi uvećanoj za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. pa do 31. prosinca 2022. uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna

poena, a od 1. siječnja 2023. pa do konačne isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANK d. d., Jadranski Trg 3/a, Rijeka, OIB: 23057039320 isplatiti tužitelju Željki Kedmenec, Malogorička cesta 40A, Brezje, Sveta Nedelja, OIB: 49355207779 iznos koji se odnosi na preplatu zbog ništetne ugovorne odredbe kojom je ugovorena valutna klauzula uz koju je vezana glavnica švicarski franak (CHF) od 1.837,76 EUR (jednu tisuću osam stotina trideset sedam eura i sedamdeset šest centi), s pripadajućim zateznim kamatama tekućim na iznos:

0,42 EUR	od	10.06.2005.
0,01 EUR	od	01.08.2005.
3,09 EUR	od	09.09.2005.
0,22 EUR	od	09.09.2005.
1,60 EUR	od	07.10.2005.
0,14 EUR	od	07.10.2005.
1,58 EUR	od	11.11.2005.
0,18 EUR	od	11.11.2005.
1,86 EUR	od	09.12.2005.
0,22 EUR	od	09.12.2005.
1,15 EUR	od	11.01.2006.
0,19 EUR	od	01.04.2006.
1,56 EUR	od	07.11.2008.
0,14 EUR	od	01.01.2009.
6,29 EUR	od	09.01.2009.
0,74 EUR	od	09.01.2009.
7,93 EUR	od	10.02.2009.
14,26 EUR	od	10.03.2009.
0,13 EUR	od	10.03.2009.
5,02 EUR	od	10.04.2009.
0,03 EUR	od	10.04.2009.
5,45 EUR	od	08.05.2009.
0,09 EUR	od	08.05.2009.
4,15 EUR	od	08.06.2009.
0,09 EUR	od	08.06.2009.
3,98 EUR	od	08.07.2009.
0,07 EUR	od	08.07.2009.
2,21 EUR	od	07.08.2009.
0,06 EUR	od	07.08.2009.
4,28 EUR	od	08.09.2009.
0,13 EUR	od	08.09.2009.
2,72 EUR	od	07.10.2009.
0,12 EUR	od	07.10.2009.
3,13 EUR	od	06.11.2009.
0,15 EUR	od	06.11.2009.
4,66 EUR	od	04.12.2009.
0,23 EUR	od	04.12.2009.

7,51 EUR	od	08.01.2010.
0,52 EUR	od	26.02.2010.
1,28 EUR	od	01.03.2010.
0,67 EUR	od	01.03.2010.
2,00 EUR	od	01.04.2010.
2,70 EUR	od	01.05.2010.
3,04 EUR	od	01.06.2010.
5,58 EUR	od	01.07.2010.
4,58 EUR	od	01.08.2010.
0,52 EUR	od	03.08.2010.
0,21 EUR	od	01.09.2010.
7,18 EUR	od	01.09.2010.
7,15 EUR	od	01.09.2010.
5,33 EUR	od	01.11.2010.
7,91 EUR	od	01.12.2010.
9,63 EUR	od	01.01.2011.
8,54 EUR	od	01.02.2011.
1,85 EUR	od	01.03.2011.
41,73 EUR	od	10.03.2011.
0,52 EUR	od	01.04.2011.
38,04 EUR	od	12.04.2011.
0,01 EUR	od	12.04.2011.
0,98 EUR	od	13.05.2011.
47,82 EUR	od	16.05.2011.
1,08 EUR	od	01.06.2011.
57,42 EUR	od	15.06.2011.
3,19 EUR	od	01.07.2011.
0,33 EUR	od	14.07.2011.
7,32 EUR	od	14.07.2011.
60,57 EUR	od	14.07.2011.
11,57 EUR	od	01.08.2011.
65,98 EUR	od	01.08.2011.
0,12 EUR	od	01.09.2011.
53,69 EUR	od	13.09.2011.
10,80 EUR	od	15.09.2011.
56,96 EUR	od	17.10.2011.
56,50 EUR	od	18.11.2011.
5,51 EUR	od	01.12.2011.
52,96 EUR	od	12.12.2011.
0,06 EUR	od	12.12.2011.
0,55 EUR	od	01.01.2012.
63,21 EUR	od	10.01.2012.
0,03 EUR	od	10.01.2012.
7,66 EUR	od	01.02.2012.
3,37 EUR	od	01.02.2012.
55,81 EUR	od	10.02.2012.
3,18 EUR	od	10.04.2012.
14,56 EUR	od	10.04.2012.
47,08 EUR	od	13.04.2012.
64,75 EUR	od	13.04.2012.

42,73 EUR	od	11.05.2012.
24,12 EUR	od	29.05.2012.
62,21 EUR	od	11.06.2012.
5,69 EUR	od	19.06.2012.
6,40 EUR	od	01.07.2012.
50,37 EUR	od	03.07.2012.
9,30 EUR	od	15.07.2012.
64,47 EUR	od	16.08.2012.
60,20 EUR	od	21.09.2012.
64,31 EUR	od	15.10.2012.
66,62 EUR	od	20.11.2012.
66,08 EUR	od	28.12.2012.
66,66 EUR	od	10.01.2013.
0,03 EUR	od	10.01.2013.
65,47 EUR	od	27.02.2013.
0,13 EUR	od	27.02.2013.
65,14 EUR	od	28.03.2013.
129,96 EUR	od	28.03.2013.

do isplate po stopi koja se određuje do 30. lipnja 2013. po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. srpnja 2013. do 31. srpnja 2015. po stopi uvećanoj za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015.g. pa do 31. prosinca 2022. uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. pa do konačne isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., OIB: 23057039320, Jadranski trg 3a, Rijeka, da tužitelju Željki Kedmenec, Malogorička cesta 40A, Brezje, Sveta Nedelja, OIB: 49355207779, nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu 2.663,83 EUR (dvije tisuće šest stotina šezdeset tri eura i osamdeset tri centa), zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 3. studenog 2026., kao dana donošenja presude, pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom troškova postupka u iznosu 1.312,50 EUR (jednu tisuću tri stotine i dvanaest eura i pedeset centi), kao neosnovan.

V. Utvrđuje se nepostojanje tuženikove tražbine prema tužitelju u iznosu EUR 274,99 (dvije stotine sedamdeset četiri eura i devedeset devet centi) zajedno sa zateznim kamatama tekućim na iznose od:

EUR 1,59	od	02.08.2005.	pa do isplate,
EUR 0,93	od	02.09.2005.	pa do isplate,

EUR 0,05 od 02.10.2005. pa do isplate,
EUR 0,75 od 02.04.2006. pa do isplate,
EUR 2,37 od 02.05.2006. pa do isplate,
EUR 3,74 od 02.06.2006. pa do isplate,
EUR 3,52 od 02.07.2006. pa do isplate,
EUR 3,92 od 02.08.2006. pa do isplate,
EUR 4,90 od 02.09.2006. pa do isplate,
EUR 5,39 od 02.10.2006. pa do isplate,
EUR 4,57 od 02.11.2006. pa do isplate,
EUR 3,33 od 02.12.2006. pa do isplate,
EUR 4,97 od 02.12.2006. pa do isplate,
EUR 5,34 od 02.01.2007. pa do isplate,
EUR 6,27 od 02.02.2007. pa do isplate,
EUR 7,82 od 02.03.2007. pa do isplate,
EUR 7,73 od 02.04.2007. pa do isplate,
EUR 8,03 od 02.05.2007. pa do isplate,
EUR 10,55 od 02.06.2007. pa do isplate,
EUR 12,07 od 02.07.2007. pa do isplate,
EUR 13,02 od 02.08.2007. pa do isplate,
EUR 13,44 od 02.09.2007. pa do isplate,
EUR 11,83 od 02.10.2007. pa do isplate,
EUR 12,95 od 02.11.2007. pa do isplate,
EUR 14,21 od 02.12.2007. pa do isplate,
EUR 12,89 od 02.01.2008. pa do isplate,
EUR 11,62 od 02.02.2008. pa do isplate,
EUR 9,82 od 02.03.2008. pa do isplate,
EUR 6,88 od 02.04.2008. pa do isplate,
EUR 4,70 od 02.05.2008. pa do isplate,
EUR 8,48 od 02.06.2008. pa do isplate,
EUR 11,33 od 02.07.2008. pa do isplate,
EUR 10,10 od 02.08.2008. pa do isplate,
EUR 12,58 od 02.09.2008. pa do isplate,
EUR 11,66 od 02.10.2008. pa do isplate,
EUR 5,83 od 02.11.2008. pa do isplate,
EUR 0,40 od 02.12.2008. pa do isplate,
EUR 4,92 od 02.01.2009. pa do isplate,
EUR 0,49 od 02.02.2009. pa do isplate,

i to do dana 31.12.2007. godine po stopi koju određuje članak 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a od 01.01.2008. do isplate s kamatama po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, koja se do 31.07.2015. određuje za svako polugodište u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećane za pet postotnih poena, a od dana 01.08.2015. godine do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od dana 01.01.2023. godine po stopi koja se, za svako polugodište, određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne

operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena.

r i j e š i o j e

Dopušta se preinaka tužbe kako je učinjena podneskom tužitelja od 11. listopada 2026.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je s tuženikom 4. svibnja 2005. sklopio Ugovor o kreditu – kreditna partija broj 5102389830, kojim mu je odobren kredit u iznosu od 21.000,00 CHF u kunskoj protuvrijednosti, uz ugovorenu promjenjivu kamatnu stopu koja je na dan sklapanja ugovora iznosila 7,99 % godišnje i koja se mijenjala jednostranom odlukom tuženika. Navodi da su ugovorne odredbe kojima je glavnica kredita vezana uz valutu švicarski franak te odredbe kojima je tuženiku omogućeno jednostrano mijenjanje kamatne stope nepoštene i ništetne. Poziva se na pravomoćne odluke donesene u postupku kolektivne zaštite potrošača, osobito na presudu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013., odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske te odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske, navodeći da je u tim postupcima utvrđena ništetnost predmetnih ugovornih odredbi. Tužitelj ističe da je zbog primjene valutne klauzule vezane uz CHF tijekom otplate kredita tuženiku plaćao veće iznose anuiteta od onih koje bi bio dužan plaćati da navedena ugovorna odredba nije bila ugovorena, odnosno da se kredit od početka otplaćivao u kunama. Također tvrdi da je preplatio određene iznose i zbog primjene promjenjive kamatne stope koju je tuženik tijekom trajanja ugovornog odnosa jednostrano mijenjao. Smatra da odluke donesene u postupku kolektivne zaštite potrošača obvezuju sud u ovom postupku u pogledu utvrđene ništetnosti predmetnih ugovornih odredbi, pa drži da je u ovoj parnici potrebno utvrditi iznose koje je na temelju takvih odredbi preplatio tuženiku. Radi utvrđenja visine preplaćenih iznosa predlaže provođenje financijsko-knjigovodstvenog vještačenja te ostale dokaze navedene u tužbi, slijedom čega zahtijeva isplatu iznosa pobliže određenog tužbenim zahtjevom sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama i naknadu troškova postupka.

1.1. Podneskom od 11. listopada 2026. je tužitelj konačno postavio tužbeni zahtjev, kao u izreci presude, uskladivši ga s nalazom i mišljenjem vještaka.

1.2. Tuženik se protivio navedenoj preinaci tužbe. Ovaj sud je stava da je dopuštena navedena preinaka tužbenog zahtjeva s obzirom da je tek po zaprimljenom nalazu i mišljenju vještaka utvrđena visina tražbine tužitelja pa je stoga opravdano i dopušteno ovakvo usklađenje tužbenog zahtjeva, a isto je i svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama, sukladno čl. 190. st. 2. i 3. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, br. 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., dalje: ZPP).

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva te predlaže njegovo odbijanje. Ističe prigovor zastare, navodeći da se na potraživanje tužitelja primjenjuje trogodišnji zastarni rok te da je tužba podnesena 6. srpnja 2020., nakon proteka više od tri godine od izvršenih uplata, zbog čega smatra da je potraživanje tužitelja u zastari. U odnosu na ništetnost ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli vezanoj uz CHF, tuženik osporava da bi predmetna odredba bila nepoštena i

ništetna. Poziva se na presudu Suda Europske unije u predmetu C-81/19 te navodi da ugovorna odredba koja je odraz zakonske odredbe ne podliježe ispitivanju nepoštenosti prema Direktivi 93/13/EEZ. Smatra da je ugovorna odredba o valutnoj klauzuli u predmetnom ugovoru odraz odredbe članka 22. Zakona o obveznim odnosima kojom je dopušteno ugovoriti da se vrijednost obveze u domaćoj valuti izračunava prema tečaju strane valute, pa drži da takva odredba ne može biti predmet ocjene poštenosti odnosno nepoštenosti. Podredno, ukoliko bi sud smatrao da je predmetnu odredbu ipak moguće ispitivati s aspekta nepoštenosti, tuženik tvrdi da je tužitelj prije i prilikom sklapanja ugovora bio dostatno informiran o značenju valutne klauzule i rizicima vezanim uz promjenu tečaja CHF-a. Navodi da je korisnicima kredita nudio mogućnost ugovaranja kredita uz valutnu klauzulu u CHF, EUR i USD, da nije preferirao pojedinu valutu niti potrošače usmjeravao na kredit u CHF te da su potrošačima bili dostupni reklamni materijali, brošure i druge informacije o valutnoj klauzuli i mogućim posljedicama promjene tečaja. Tuženik navodi da je sam ugovor sadržavao odredbu iz koje proizlazi da se povrat kredita obračunava prema srednjem tečaju tuženika za CHF te da je tužitelj svojim potpisom potvrdio upoznatost s mogućim promjenama iznosa anuiteta u kunama uslijed promjene tečaja. Ističe i da su korisnicima bili dostupni informativni materijali u kojima su prikazivana povijesna kretanja tečajeva CHF-a, EUR-a i USD-a te primjeri utjecaja promjene tečaja na visinu mjesečnog anuiteta. Slijedom navedenog smatra da je tužitelj mogao razumjeti ekonomske posljedice ugovaranja kredita uz valutnu klauzulu vezanu uz CHF. Tuženik nadalje tvrdi da prilikom ugovaranja valutne klauzule nije ostvarivao niti mogao ostvarivati dodatnu dobit uslijed promjene tečaja CHF-a, budući da je i sam imao obveze u toj valuti te je bio izložen valutnom riziku. Navodi da je svoju otvorenu deviznu poziciju usklađivao sukladno propisima i pravilima Hrvatske narodne banke te da promjene tečaja nisu predstavljale izvor dodatne zarade banke. Zaključno, tuženik smatra da je valutna klauzula bila dopuštena zakonom, da je tužitelj bio upoznat s njezinim značenjem i rizikom promjene tečaja te da predmetna ugovorna odredba nije nepoštena ni ništetna. Podredno, za slučaj da sud utvrdi ništetnost ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli i postojanje tražbine tužitelja, tuženik ističe prigovor radi prijeboja svoje tražbine prema tužitelju u iznosu od 2.202,03 kn, koju temelji na razlikama u anuitetima nastalim u razdobljima kada je tečaj CHF-a bio niži od početnog tečaja. Predlaže da sud utvrdi postojanje te njegove tražbine te izvrši prijeboj s eventualno utvrđenom tražbinom tužitelja, a u slučaju osporavanja visine predlaže provođenje financijsko-knjigovodstvenog vještačenja. Slijedom navedenog tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan te obvezati tužitelja na naknadu troškova parničnog postupka.

3. Tijekom postupka provođenja dokaza sud je izvršio uvid u Ugovor o kreditu broj 2402006-1031262160/51404627-5102389830 (list 8-11), Pregled prometa po partiji kredita 51047444110 za razdoblje od 1. veljače 2010. do 2. travnja 2013 (list 12-17), Pregled prometa po partiji kredita 5102389830 za razdoblje od 5. svibnja 2005. do 28. ožujka 2013 (list 18-28), Obavijest o promjeni kamatne stope uz otplatni plan (list 26-29), Obavijest o kreditu uz otplatni plan (list 30-34), Reklamni materijal tuženika – Informacija, pojam valutna klauzula i rizici financiranja u kunama s valutnom klauzulom (list 49-54), Reklamni materijal tuženika o stambenim i adaptacijskim kreditima, Reklamni materijal tuženika Paket "Iz minusa u plus", (list 55-84), e-mail korespondenciju među djelatnicima tuženika (list 82-83), Priopćenje za javnost Hrvatske narodne banke od 21. siječnja 2015., (list 93-103), Očitovanje Hrvatske narodne banke, Direkcija pravnih poslova (list 105-107), Metodologiju utvrđivanja promjene kamatnih stopa na kredite i proizvode banke na koje se obračunava

ugovorna kamata (list 73-75), Priopćenje za javnost Hrvatske narodne banke od 16. ožujka 2015., (list 139), Izdvojeno mišljenje suca Andreja Abramovića u odnosu na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske (list 136-139). Presude suda (list 140-172), Izdvojeno mišljenje sudaca Ustavnog suda Republike Hrvatske, Lovorke Kušan i dr. sc. Gorana Selanca (list 173-189), proveo je financijsko vještačenje te izvršio uvid u nalaz i mišljenje sudskog vještaka mr.sc. Maria Tkaleca iz Vještak Tkalec d.o.o. (list 303-323) kao i dopunu nalaza i mišljenja od 16. rujna 2026.(list 355-356), izveo dokaz saslušanja stranaka, odnosno tužitelja. Tuženik je odustao od saslušanja svjedoka Danice Kozina i Darka Draškovića.

4. Ocjenom izvedenih dokaza, na temelju rezultata cjelokupnog postupka, u skladu s odredbom čl. 8. ZPP-a sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan u cijelosti. Prigovor radi prebijanja nije osnovan.

5. Predmet spora je tužiteljev zahtjev radi povrata plaćenih iznosa kamata zbog odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli, sadržanih Ugovoru o kreditu broj 2402006-10312621660/51404627-5102894885, sklopljenog 13. ožujka 2006.

6. Između stranaka nije sporno da je 13. ožujka 2006 sklopljen Ugovor o kreditu broj 2402006-10312621660/51404627-5102894885, kojim je tužitelju stavljen na raspolaganje iznos od 37.000,00 CHF, koji će se isplatiti u protuvrijednosti u kn po srednjem tečaju Banke na dan puštanja kredita u tečaju, s rokom otplate kredita na 144 mjeseca. Člankom 8. navedenog Ugovora ugovorena je kamatna stopa koja je promjenjiva i u trenutku sklapanja ugovora je iznosila 7,990% godišnje, a utvrđuje se jednostrano. Između stranaka isto tako nije sporno da je člankom 7. predmetnog ugovora o kreditu, ugovorena primjena valutne klauzule. Između stranaka nije sporno ni da je za vrijeme otplate kredita, tužitelj plaćala iznose anuiteta sukladno obračunima tuženika.

7. Među strankama je sporno jesu li odredbe Ugovora o kreditu – kreditna partija broj 5102389830, sklopljenog 4. svibnja 2005., o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi ništetne kao i je li nastupila zastara potraživanja tužitelja.

8. Uvidom u Ugovor o kreditu – kreditna partija broj 5102389830, sklopljenog 4. svibnja 2005. sklopljenog između tuženika i tužitelja kao korisnika kredita te Gordane Dražić kao jamca-platca, sud je utvrdio da je predmetnim Ugovorom tužiteljici stavljen na raspolaganje iznos od 21.000,00 CHF, koji će se isplatiti u protuvrijednosti u kn po srednjem tečaju Banke na dan puštanja kredita u tečaju, s rokom otplate kredita na 84 mjeseca. Namjena kredita je za građane preko 3 godine uz čvrstu valutnu klauzulu, krediti za zatvaranje obveza (iz minusa u plus). Ugovorena je valutna klauzula (točka 7. Ugovora) i promjenjiva kamatna stopa koja u trenutku ugovaranja iznosi 7,99%.

9. Iz iskaza tužitelja proizlazi da je predmetni kredit dizao jer je tužitelj reklamirao iz minusa u plus da se može podići kredit, odnosno da bi mogao postojeći minus zatvoriti. Iznos kredita je bio 100.00,00 kn. Navodi da nije razgovarao sa osobnim bankarom, nego samo sa djelatnikom banke u kreditnom odjelu bake. Potpisao je unaprijed pripremljeni ugovor o kreditu, bez da se pregovaralo o pojedinačnim odredbama ugovora. Tuženik je tada napomenuo da će kredit biti vezan uz švicarski franak. Rata kredita je 2005., i 2006., iznosila 1.400,00 kn, nakon čega je iznosila 1.900,00 kn. Tužitelju nije bilo jasno zbog čega se dogodio takav porast rate, tako da je išao u banku raspitati se, na što mu je rečeno da je tečaj "švicarca" porastao i da su automatski podigli anuitet. Tužitelj još navodi da je pročitao predmetni Ugovor o kreditu kada ga je

potpisao, te da je znao da mu rata ovisi o promjeni tečaja, ali da je tužitelj rekao da je to stabilna valuta.

10. Sud je iskaz tužitelja ocijenio vjerodostojnim, jer je isti u skladu ispravama koje se nalaze u spisu predmeta, logičan je i skladu sa svime što jedan prosječan potrošač i inače zna prilikom sklapanja ugovora o kreditu. Sud prihvaća iskaz tužitelja i u dijelu u kojem isti navodi mu je dan na potpis unaprijed formulirani ugovor, te da mu je rečeno da CHF stabilna valuta. Iz same namjene Ugovora o kreditu sadržane u članku 3. Ugovora o kreditu kao i iz iskaza tužitelja sud je utvrdio da je u konkretnom slučaju riječ o potrošačkom kreditu, odnosno da je tužitelj potrošač, u smislu odredbe članka 3. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine 96/2003, 46/2007).

12. Iz materijalne dokumentacije sadržane u spisu predmeta, i to Obavijest o promjeni kamatne stope uz otplatni plan (list 26-29), Obavijest o kreditu uz otplatni plan (list 30-34), Reklamni materijal tuženika – Informacija, pojam valutna klauzula i rizici financiranja u kunama s valutnom klauzulom (list 49-54), Reklamni materijal tuženika o stambenim i adaptacijskim kreditima, Reklamni materijal tuženika Paket "Iz minusa u plus", (list 55-84), e-mail korespondenciju među djelatnicima tuženika (list 82-83), Priopćenje za javnost Hrvatske narodne banke od 21. siječnja 2015., (list 93-103), Očitovanje Hrvatske narodne banke, Direkcija pravnih poslova (list 105-107), Metodologiju utvrđivanja promjene kamatnih stopa na kredite i proizvode banke na koje se obračunava ugovorna kamata (list 73-75), Priopćenje za javnost Hrvatske narodne banke od 16. ožujka 2015. (list 139) sud je izveo zaključak da je tuženik obavještavao građanstvo o svojim ponudama kao i o eventualnim rizicima preuzimanja ugovorne obveze iz ugovora o kreditu sklopljenog uz valutnu klauzulu, posebno u valuti CHF. Iz dostavljenog reklamnog materijala evidentno je da je tuženik isti nudio strankama, no isto tako ne može se izvesti zaključak da je na temelju navedenog prosječan potrošač mogao doći do potpunih saznanja vezanih valutnu klauzulu i promjenjivu kamatnu stopu.

13. U prvom redu potrebno je navesti da je presudom Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. P-1401/2012 od dana 04. srpnja 2013. godine, koja je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. Pž-6632/2017-10 od dana 14. lipnja 2018. godine, a u odnosu na koju je revizija odbijena odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. br. Rev-2221/2018-11 od dana 03. rujna 2019. godine, utvrđeno je da je tuženik povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita sklapanjem ugovora o kreditu koristeći u njima nepoštene i ništetne ugovorne odredbe ugovaranjem valute uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a sve suprotno odredbama čl. 81., čl. 82. i čl. 90. tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine br. 96/03., u daljnjem tekstu: ZZP), i to u razdoblju od 01. lipnja 2004. do 06. kolovoza 2007.godine, a od 07. kolovoza 2007. do 31. prosinca 2008. godine suprotno odredbi čl. 96. i čl. 97. ZZP/07., te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

14.1. Također, presudom Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. P-1401/2012 od dana 04. srpnja 2013. godine, potvrđene presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. Pž-7129/13 od dana 13. lipnja 2014. godine, a u odnosu na koju je revizija odbijena odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. br. Revt-249/14 od dana 09. travnja 2015. godine utvrđeno je da je tuženik u razdoblju od 01. travnja 2005. do 31. prosinca 2008. godine povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima te koristeći u njima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju - ugovorima o kreditima,

na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika, te drugih banaka navedenim u citiranim odlukama, kao i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tuženik, kao trgovac, i korisnici kreditnih usluga, kao potrošači, nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktne parametre i metodu izračuna tih parametara, koji utječu na odluku tuženika o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenu na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača.

14.2. Odredbom čl. 502.c ZPP-a propisano je da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete ili isplatu pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz čl. 502.a st. 1. ZPP-a da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štititi. Nadalje, istom odredbom određeno je da će u tom slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati.

14.3. Nadalje, ističe se da se pojam naknade štete u smislu čl. 502.c ZPP-a treba tumačiti u smislu uklanjanja posljedica povrede, pa time i prava tražiti vraćanje onog što je stečeno zbog takve povrede, a na što upućuje i činjenica da je izmjenama i dopunama ZPP-a (Narodne novine br. 70/19.) izmijenjen i sadržaj navedene odredbe članka 502.c na način da je sada i izričito propisano da se fizičke i pravne osobe mogu pozvati na pravno utvrđenje iz postupaka po kolektivnoj tužbi i u parnicama radi isplate. Stoga je ovaj sud vezan za utvrđenja iz navedenih presuda. Ovakvo pravno shvaćanje zauzeo je i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci Rev-3142/2018-2 od 19. ožujka 2019. godine. Imajući na umu da je Ugovor o kreditu između tužitelja i tuženika sklopljen upravo u razdoblju koje je obuhvaćeno presudama donesenima u postupcima pokrenutima radi zaštite kolektivnih interesa potrošača, to je sud, sukladno navedenim zakonskim odredbama, vezan za pravna utvrđenja iz citiranih presuda.

16. Neosnovan je i prigovor zastare tužiteljevog potraživanja istaknut od strane tuženika. Naime Vrhovni sud Republike Hrvatske je u presudi i rješenju posl. br. Rev-2245/17-2 od 20. ožujka 2018. zauzeo stajalište kako je zastarni rok od 5 godina u kojem potrošači mogu ostvariti svoju pojedinačnu zaštitu prava u ovim posebnim parnicama teče od 14. lipnja 2014., jer je presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske donesena 13. lipnja 2014., kao i da su pri tome isti ovlašteni zahtijevati povrat cjelokupnog preplaćenog iznosa koji je za njih posljedica ugovaranja ništetne ugovorne odredbe. Dakle, pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača dolazi do prekida zastare te zastara pojedinačnih restitucijskih zahtjeva počinje teći ispočetka tek od trenutka pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu iste tužbe, poglavito presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. Pž-6632/17 od 14. lipnja 2018., dakle od 15. lipnja 2018. S obzirom da je predmetna tužba podnesena 6. srpnja 2020., očito je da ista tražbina nije pala u zastaru temeljem odredbe članka 225. ZOO-a.

17. U tijeku postupka tuženik je istaknuo prigovor radi prebijanja svoje tražbine s osnove potplaćenih i povlaštenih anuiteta i to u iznosu od 274,99 EUR zajedno sa zateznim kamatama tekućim na pojedinačne iznosi. Međutim, tuženik je ona strana koja je u ovom obveznopravnom odnosu bila nepoštena i nesavjesna. Nikakva imovina tuženika, kao kreditora, nije prešla u imovinu tužiteljice, kao korisnika kredita, i to zbog valutne klauzule (kada je tečaj CHF bio niži od početnog tečaja), a kako to neosnovano

tvrdi tuženik, pa tako niti zbog promjene kamatne stope (kada je kamatna stopa snižena ispod početno ugovorene kamatne stope), niti priznate neotplaćene glavnice.

18. Visinu tužbenog zahtjeva sud je utvrdio na temelju provedenog financijskog vještačenja. Uvidom u nalaz i mišljenje od 26. svibnja 2021. sudskog vještaka Maria Tkaleca od 29. svibnja 2026., sud je utvrdio da je kredit isplaćen 5. 5. 2005. godine, a po tečaju 4,7268 HRK/CHF, da su po kreditu zaračunati troškovi opomena i zatezna kamata, te se isti obavljenim plaćanjima prvi podmiruju, a ostatak uplata se koristi za podmirenje anuiteta, te da kredit nije konvertiran u EUR kredit već je prijevremeno otplaćen 28.03.2013. godine. Osim toga, sud je utvrdio da, u odnosu na ništetnu odredbu o promjenjivoj kamatnoj stopi, ukupne pozitivne razlike, odnosno anuiteti su preplaćeni u ukupnom iznosu od 1.027,47 HRK, odnosno protuvrijednost 136,37 EUR od 01.01.2023. godine specificirano na stranici 5-7 nalaza, dok negativnih razlika nema, odnosno anuiteti nisu manje plaćeni radi promjene kamatne stope. U odnosu na ništetna odredba o valutnoj klauzuli u CHF, ukupne pozitivne razlike iznose, odnosno anuiteti su preplaćeni u ukupnom iznosu od 13.846,57 HRK, odnosno protuvrijednost 1.837,76 EUR od 01.01.2023. godine, specificirano na stranici 8-10 nalaza, a ukupne negativne razlike iznose, odnosno anuiteti su manje plaćeni u ukupnom iznosu od 2.071,88 HRK, odnosno protuvrijednost 274,99 EUR od 01.01.2023. godine, specificirano na stranici 11-12 nalaza.

19. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka, obzirom da je isti izrađen stručno i u skladu sa zadanim zadatkom suda, te se temelji na ispravama sadržanim u spisu predmeta. Ističe se i da stranke nisu imale prigovora na nalaz i mišljenje vještaka, a dok se dopuna nalaza i mišljenja u osnovi odnosi na pojašnjenje tužitelju dobivenih iznosa i njihovih neslaganja sa iznosima navedenim u petitu tužbe. Stranke nisu imale daljnjih prigovora na navedeni nalaz i mišljenje. Temeljem navedenog nalaza i mišljenja, sud je utvrdio i visinu tražbine tužitelja, kao i tijek kamata na pojedinačno označene iznose.

20. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbama čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, odnosno isti su odmjereni s obzirom na vrijednost predmeta spora, zahtjev za naknadu troškova i Tarifu o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 142/12., 103/14., 118/14., 107/15., 37/22. i 126/22. te 138/23., dalje: OT), imajući na umu vrijednost boda u iznosu 2,00 eur (Tbr. 54. OT).

21. Slijedom navedenog, a obzirom da je tužitelj u cijelosti uspio sa pravnom osnovom i visinom tužbenog zahtjeva, tužitelju je valjalo priznati kao troškove potrebne za vođenje parnice trošak sastava tužbe (Tbr. 7./1. OT) i podnesaka od 4. veljače 2026., 7. rujna 2026., te troška podneska od 12. listopada 2026., (Tbr. 8./1. OT) te zastupanja na ročištima 3. rujna 2026. i 28. listopada 2026., (Tbr. 9./1. OT), za svaku radnju u zahtijevanom iznosu 200,00 EUR, dakle ukupno u iznosu 1.200,00 EUR. Sukladno Tbr. 9./2. OT tužitelju je priznat trošak pristupa na ročišta 29. studenog 2021. i 13. listopada 2026., u iznosu 100,00 EUR, a obzirom da se na navedenom ročištu raspravljalo samo o procesnim pitanjima. Sud je tužitelju sukladno 10./4. OT-e priznao i trošak žalbe protiv rješenja od 6. prosinca 2021., u iznosu 100,00 EUR, a obzirom da je tužitelj uspio sa navedenom žalbom protiv rješenja. Tužitelju je priznat i trošak pristupa na ročište za objavu odluke dana 03. studenog 2026., sukladno Tbr. 9. t. 3. OT-e. Ukupno tako priznati trošak tužitelju iznosi 1.700,00 EUR, a obzirom da tužitelja zastupa profesionalni punomoćnik, odvjetnik, sukladno Tbr. 46. OT-e na sve obavljene radnje odvjetnik obračunava pripadajući porez na dodanu vrijednost prema važećim poreznim propisima, koji iznosi 400,00 EUR. Ujedno je tužitelju valjalo dosuditi trošak

financijskog vještačenja u zahtijevanom iznosu 500,00 EUR. Sud je tužitelju priznao i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu 38,83 EUR, sukladno vrijednosti predmeta spora postavljenoj u tužbi od strane tužitelja. Tužitelju nisu priznati troškovi za podneske koji nisu bili nužni za vođenje parničnog postupka, odnosno trošak podneska od 15. srpnja 2020., 30. studenog 2020., 17. siječnja 2025., 2. rujna 2025., 10. veljače 2026., jer istima tužitelj ili samo dostavlja uplatnicu u spis predmeta ili požuruje rad suda.

22. Slijedom navedenog, valjalo je tužitelju dosuditi troškove u iznosu 2.538,83 eura sa zateznim kamatama tekućim od dana donošenja presude do isplate, jer se zatezne kamate na parnične troškove mogu stranci odrediti i u parničnom postupku, temeljem primjene čl. 151. st. 3. ZPP-a.

23. Sukladno Zakonu o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj (Narodne novine, br. 57/22.) iskazane su novčane vrijednosti, s obzirom na fiksni tečaj konverzije 7,53450 HRK / 1 EUR.

U Samoboru 3. studenog 2026.

Sudac:
Ines Golešić-Plašić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU :

Protiv ove presude može se podnijeti žalba u roku od 15 dana od primitka presude Županijskom sudu, putem ovog suda. Za stranku koja je bila obaviještena o ročištu za objavu i uručenje presude, a na to ročište nije pristupila, presuda se objavljuje na e-oglasnoj ploči Općinskog suda u Novom Zagrebu. Smatra se da je ta stranka danom objave primila presudu i od toga dana joj se računa rok za žalbu.

DNA:

1. Tužitelju po punomoćniku
2. Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088f-84f96**

Kontrolni broj: **0f086-9872e-1878e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Novom Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.